

L'home dels gols increïbles

Si aquesta temporada un jugador del FC Barcelona ha enlluernat propis i estranys, aquest ha estat el número 7 blau-grana, Jon Andoni Goikoetxea. Navarrès "i per tant basc", l'extrem de moda parla del Barça i de l'actual temporada.

Jon Andoni Goikoetxea s'ha convertit per mèrits propis en una de les estrelles de l'actual i campioníssim FC Barcelona. El número 7 del conjunt blau-grana s'ha anat fent conèixer a les grades del Camp Nou gràcies a les seves cavalcades per les bandes, a la manera clàssica dels extrems, i als seus gols de bandera.

Però, al marge de les seves innegables qualitats com a futbolista, Jon Andoni Goikoetxea també s'ha destacat per unes evidents qualitats humanes. 25 anys, navarrès, provinent d'una família humil, sembla ben difícil que pugui caure en exabruptes de divisme a l'estil de Maradona. Ell mateix ho reconeix, tot i que amb timidesa i amb una mirada de sinceritat que estava la malícia de qualsevol interlocutor. "Em penso que sóc una bona persona, humil, senzilla. També crec que em caracteritza per la meua timidesa".

—¿I és conscient que per aquesta bonhomia i humilitat la gent de Can Barça li comença a agafar afecte?

—Pel que sé, em sembla que aquest any, en general, tot va una mica així. És a dir, que l'afició s'avé amb la plantilla sencera. Potser, a mi, m'ha agafat més d'afecte i evidentment és una cosa que li ho he d'agrair.

Evidentment, *Goiko*, com és més conegut per l'afició, no ha viscut els moments tediosos del Camp Nou, la mandra dels seus jugadors, les tardes exasperants per falta d'ambició dels blau-grana, el lent caminar pel camp de fantasmes amb samarreta barcelonista, i diverses situacions que van propiciar —i d'això no en fa

gaire— la frase desdenyosa de l'afició pels seus jugadors: "Són una colla de mercenaris". Jon Andoni Goikoetxea, com dèiem, no ha viscut això, perquè fa tot just un any que és a Can Barça i el Barça d'enguany no té res de les desemes pretèrites.

—Bé —diu *Goiko*—, jo crec que a l'equip en l'actualitat hi ha gent que es caracteritza per l'agressivitat i perquè treballa molt durant els partits. Sobre tot potser els que som del nord, perquè sempre hem destacat per l'aspecte agressiu i perquè lluitem molt al camp. En concret els que provenim de l'Athletic de Bilbao, de la Reial Societat o de l'Osasuna.

—Respecte a això de lluitar al camp: ¿no té por quan se li acosta un defensa de metre noranta amb cara de pocs amics?

—Bé, en general no, perquè moltes vegades hi ha entrades que més que res són molt aparatoses. Quant a l'envergadura dels defenses, no crec que tingui gaire importància. En tot cas et pot representar una sèrie de dificultats a l'hora de fer el partit que vols.

"BARCELONA ÉS UNA CIUTAT ACOLLIDORA"

Quan l'Osasuna va visitar el camp del Barça, els aficionats navarresos, tot assenyalant Jon Andoni Goikoetxea, cridaven: "Éste de ahí, es de Pamplona". Pel davant blau-grana, aquest crit fou emocionant: "Vaig sentir que encara es recordaven de mi i... Bé, mira, aquests són partits especials i hi ha coses que sempre et queden més".

—¿És cert que quan va

arribar a Barcelona va demanar als periodistes que escriguessin el seu nom amb k i tx?

—No, això no és veritat. Encara que més m'estimo que l'escriguin amb k i tx.

Com comentàvem abans, Jon Andoni Goikoetxea s'ha destacat pel fet de marcar uns gols extraordinàriament bells. Hi ha qui afirma que el jugador navarrès té molta sort a l'hora d'encaixar la pilota entre els tres pals. Segons *Goiko*, és cert que "enguany m'han sortit uns gols que no són gaire habituals. Excepte el que vaig marcar al camp del Mallorca, que va ser de sort, la resta els he fets amb intenció, encara que no ho sembli. La sort és que han entrat, cosa que normalment no passa".

Després de gairebé un any a Can Barça, el balanç que fa el número 7 blau-grana és molt positiu: "No es podria demanar més. Em penso que aquesta és una temporada molt completa. I ja en un pla personal, doncs he jugat tots els partits, he estat a la selecció, i si a sobre cauen títols, és una cosa immillorable i difícil d'imaginar abans de venir al Barça".

D'altra banda, igualment satisfactori ha resultat el seu primer any d'estada a la capital catalana. "Tot i que —matisa— m'ha passat molt ràpid el temps. M'he adaptat ja a la ciutat, i diria que, quan les coses surten bé, tot va una mica sobre rodes. Barcelona, d'altra banda, és una ciutat prou acollidora i m'hi defenso prou bé".

Una de les coses que més s'ha comentat al llarg de la temporada, i sobretot cap al final, ha estat l'interès del Reial Madrid i de l'Atlético de Ma-

drid per la nova figura blau-grana. Goikoetxea no vol sentir parlar de renovacions fins que no acabi la temporada. A la pregunta d'una hipotètica elecció entre el FC Barcelona i el R. Madrid a igual oferta, el davant navarrès se'n surt amb una finta de cintura, com si fos al camp: "Bé, jo ara estic aquí molt bé, i és difícil millorar, sobretot aquest any. La veritat és que no em passa pel cap res més".

"MÉS QUE UN CLUB EN TOTS ELS SENTITS"

Jon Andoni Goikoetxea no té gaires pèls a la llengua a l'hora de parlar dels bascos al Barça i a Catalunya. No sap per què, però pensa que entre bascos i catalans hi ha una certa afinitat. "Un jugador —diu— s'ha d'adaptar a qualsevol equip; encara que es diu que els catalans i els bascos tenim alguna cosa en comú. Una qüestió cultural potser".

—¿Vostè què és, navarrès o basc?

—Jo em considero navarrès, i per tant també basc. De fet la meua família és basca i he viscut també bastant al País Basc.

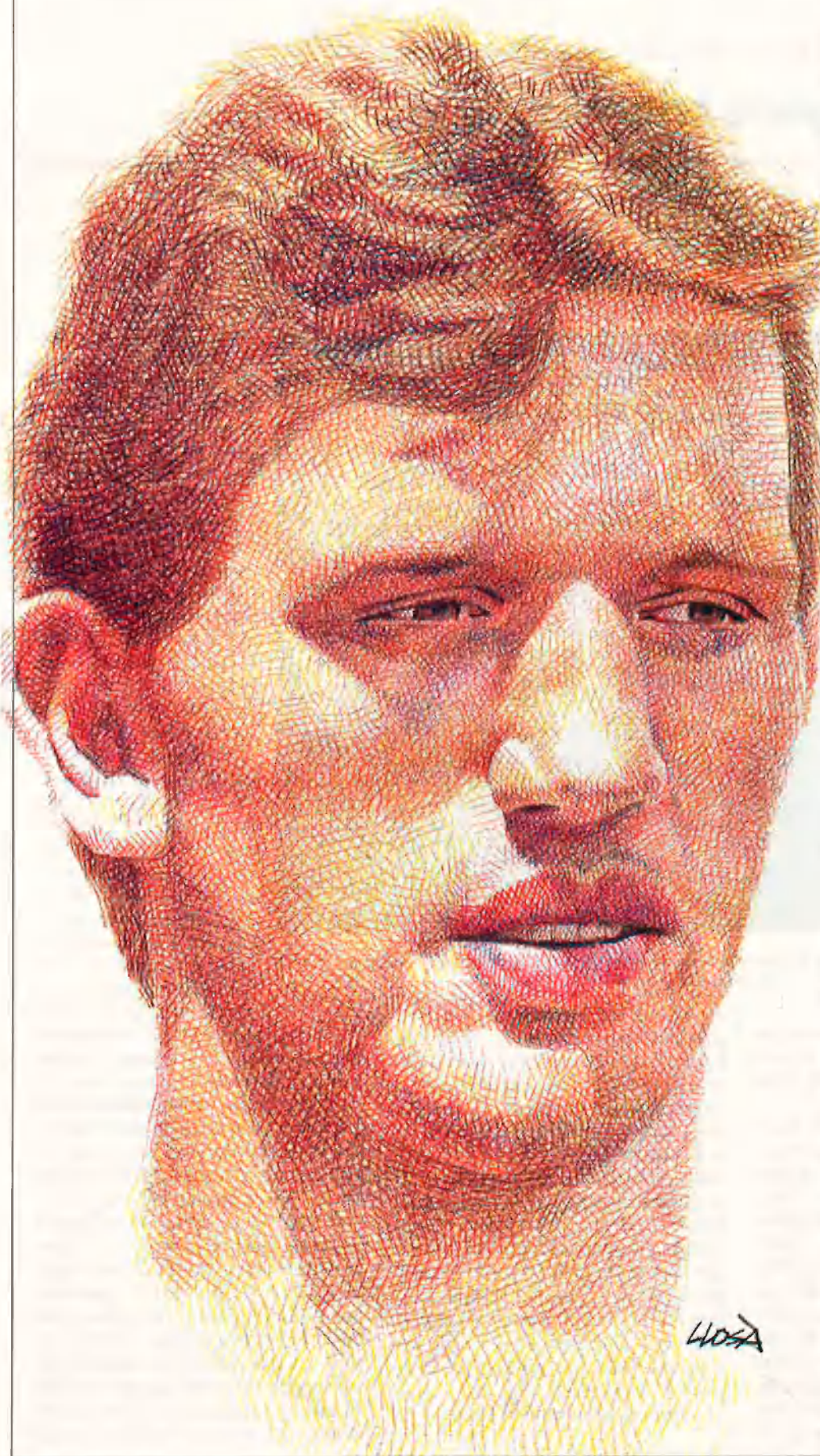
—¿Parla basc?

—Sí.

—¿Li faria il·lusió veure el País Basc en pau i lliure?

—Per descomptat. És el que tots desitgem, ¿no? Una cosa no trau l'altra, i jo no sóc partidari de la violència. M'agradaria que hi hagués pau i per descomptat llibertat.

Goikoetxea respon amb claredat però també amb precaució. Entre els jugadors bascos del FC Barcelona hi ha una certa cautela a expressar-se so-

bre segons quins aspectes de la política del seu país, perquè són conflictius; i això fins al punt que tots ells van demanar a un fotògraf que els va fer una instantània que havia de dur de peu de foto *Els bascos del Barça*, i que tingués en compte els problemes que els podia ocasionar si no en feia l'ús acordat.

SENSE CLUB DE FANS

Però, a vegades, com en el cas de Txiki Beguiristain al balcó de l'ajuntament de Barcelona fa dos diumenges, quan va cridar "Visca el Barça, visca Catalunya i *gora Euskadi*" a la multitud que celebrava el títol de Lliga 90-91, es veu una mica per on s'inclinen les simpaties. I s'entén millor, doncs, la "qüestió cultural" que deia Jon Andoni Goikoetxea.

Una frase que encara suscita polèmiques és la de si el Barça és més que un club o no. Goikoetxea, però, sembla que ho vegi molt clar: "Al Barça—diu— li dóna suport moltíssima gent, i és més que un club en tots els aspectes. El que passa és que això, als jugadors, els exigeix molt més que a qualsevol altre club, ja que per exemple jugant en la Reial Societat o en l'Osasuna no passa res si perds un partit, i en canvi aquí sempre estàs obligat a guanyar i qualsevol derrota té molta més transcendència".

I Jon Andoni Goikoetxea fa cara d'innocent quan li pregunten sobre les *teenagers*. I riu, afalagat, per primera vegada en tota la conversa.

—*¿Sabia que Laudrup i vostè són els jugadors del Barça que més agraden a les adolescents?*

—No, no ho sabia... he, he, he.

—*¿Encara no té club de fans?*

—*¿Eh? No, no...*

Eduard Company